

[Erna Sørensen.]

at lejerne skal have den største indflydelse i de sociale selskaber, kan komme til orde. Der er vist ingen rimelighed i de fremsatte tanker, og det bliver faktisk nok en ønskedrøm, at man skulle kunne gøre enkelte selskaber til andelsselskaber i stedet for sociale selskaber.

Jeg har bestræbt mig for ikke at følge heksejagten op, således som den har givet sig udtryk i pressen; og efter den redegørelse, som nu er fremkommet, synes det mig dobbelt rigtigt ikke at gå på jagt for at finde ud af, om en eller anden har fået et bestyrelseshonorar, som han ikke har ydet noget arbejde for, eller om den ene eller den anden sidder for få eller for mange steder.

Nu er der udsendt et vejledende cirkulære, og det giver altså fremtidige retningslinjer. Man kan så sige: ak, ja, hvorfor er det ikke sket før? Jeg skal ganske afholde mig fra at dadle den højtærede boligminister herfor. Jeg ved, at den højtærede boligminister er en meget flittig mand på det felt, som han nu har fået til opgave at klare, og man kan også kun glæde sig, over, at Fællesorganisationen af almennyttige danske Boligselskaber hurtigt har reageret. Men det var også nødvendigt, for man må have rene linjer i denne sag.

Vi tror og håber på, at det initiativ, som den højtærede minister her har åbnet mulighed for, hvorefter et udvalg kan blive nedsat til at arbejde videre med disse spørgsmål, er helt rigtigt, og vi vil gerne give vor tilslutning til, at dette sker.

Der er dog en enkelt ting, som jeg ikke synes fremgik af den højtærede boligministers tale. Det er dette, at man slet ikke tænker på at have andre medlemmer med i dette udvalg end kommunerepræsentanter, boligselskabernes bestyrelser, Advokatrådet og de ministerielle embedsmænd. Jeg mener, at skal dette udvalg lave noget, skal det være en kritik udefra eller råd udefra, fra folk, som ikke direkte eller indirekte er impliceret i det sociale boligbyggeri. Jeg håber, ministeren vil følge mig på dette punkt. Og det skal være et hurtigt arbejdende udvalg; det håber jeg også ministeren er enig med mig i. Offentligheden har krav på at få at vide — ud over den fortræffelige redegørelse, vi har fået her — om

man kan finde nye veje, der giver færre angrebepunkter for kritiske øjne udefra, om man kan finde frem til en lykkeligere form for administration på dette område, når man nu engang skal trækkes med sociale boligselskaber. Denne lille sidste bemærkning må jeg nok have lov at føje til, for det er ingen hemmelighed, at vi synes, man har givet det private byggeri alt for få chancer ved den nye lov og tidligere; vi mener, man derigennem har hindret, at en konkurrence har kunnet sætte ind på at formindske byggeomkostningerne og gøre en indsats med et hurtigere færdiggjort byggeri.

Dermed skal jeg tillade mig at slutte disse bemærkninger, idet jeg i øvrigt takker den højtærede minister for redegørelsen med de løfter, som deri er givet for fremtiden.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Også jeg ønsker at begynde med at takke boligministeren for den sobre redegørelse for forholdene vedrørende de sociale boligselskaber, som vi har fået i dag. De sociale boligselskaber har med støtte af lovgivningen fået en voksende betydning for boligspørgsmålets løsning ved deres indsats for at bygge for den brede befolkning. Når der derfor rejses kritik over for enkelte boligselskabers handlemåde, må de forhold, der kritiseres, nøje undersøges, og hvis kritikken er berettiget, må der skrides ind. Det tror jeg vi alle er enige om. Man vil derfor forstå, at jeg ikke havde noget imod, at der blev stillet en forespørgsel med hensyn til visse spørgsmål i forbindelse med de sociale boligselskaber, så vi kunne få en redegørelse om forholdene her i tinget og en åben debat.

Min tilfredshed med oppositionens forespørgsel er uægtelig blevet noget kølnet, efter at jeg har hørt ordføreren for forespørgerne, det ærede medlem hr. Paabøl, i dag, på visse punkter fulgt af det ærede medlem fru Erna Sørensen. Det, som det ærede medlem hr. Paabøl ønsker, er åbenbart ikke at få klaret visse forhold angående boligselskaberne og at få en bedre praksis fremover, men at rette et angreb på boliglovgivningen og på boligselskaberne i almindelighed til fordel for det private byggeri, til trods for at alle partier har været interesseret i sociale boligselskabers tilstedeværelse, og til trods for at det var